

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙC

Χριστός έπι γής, γεννώθητε ...

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας
Εύχεται σε όλους
Χρόνια Πολλά για τις γιορτές
& Ευτυχισμένος ο καινούργιος Χρόνος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ

Δημοσιεύουμε παρακάτω το πρακτικό του Τοπικού Συμβουλίου του Χωριού μας σχετικά με τα έργα και τις προτεραιότητές τους:

"Στο Δημοτικό Διαμέρισμα Νεοχωρίου και στο Γραφείο του Κοινοτικού καταστήματος σήμερα στις 15 Νοεμβρίου ετούς 2005 ημέρα Τρίτη και ώρα 5 μ.μ. συνεδρίασε το Τοπικό Συμβούλιο αποτελούμενο από τους:

1. Ευφροσύνη Μασγάλα
2. Κων/νο Φούρλα
3. Νικόλαο Λούπα

για να συζητήσει τα παρακάτω θέματα:

"Προτάσεις για έργα στο

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Υπογράφηκε σύμβαση μεταξύ του Δήμου και του "ΙΓΜΕ" Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών και πολύ σύντομα κλιμάκιο θα επισκεφθεί το Χωρίο μας και θα συντάξει σχετική με τις κατοιλισθήσεις μελέτη.

- Εγκαταστάθηκε ο εργολάβος που ανέλαβε την επισκευή του εξώκλησιού των Αγίων Αποστόλων. Τα έργα θα γίνουν βάση εγκεκρι-

μένου σχεδίου και με χρήματα των Νεοχωριτών, που πρόσφεραν για το σκοπό αυτό.

- Έγινε ο καθαρισμός και το άνοιγμα του χαντακιού του Βαμπακιά με μισθωμένα μηχανήματα του Δήμου.

- Με έξοδα του Συλλόγου αντικαταστάθηκε η εξωτερική σιδερένια πόρτα της Βιβλιοθήκης του Κοινοτικού Καταστήματος, λόγω σαπισμάτων, από ξύλινη που "δένει" ωραία με το χώρο.

- Με φροντίδα του Τοπικού Συμβουλίου θα σοφατιστεί και θα νοικοκυρευτεί το υπόγειο του Κοινοτικού Καταστήματος ώστε να μεταφερθούν διάφορα περιουσιακά στοιχεία της Κοινότητας ή του Συλλόγου ίσως και του Μουσείου κατά την ανακαίνισή του.

- Οπως ήταν προγραμματισμένο έγινε κλάδεμα (αποψίλωση κόμης) των πλατανιών της πλατείας από ειδικούς του Καρπενησίου..

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ/ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

Στις 25 Φεβρουαρίου 2006, ημέρα Σάββατο και ώρα 8.30' μ.μ. θα γίνει ο ετήσιος χορός και η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας, στο Αναψυκτήριο του Δήμου Βύρωνα, στην αίθουσα εκδηλώσεων "ΑΣΤΡΑ".

Για τη συμμετοχή σας ενημερώστε ένα από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Σας περιμένουμε όλους, με τις οικογένειές σας.

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟ

Στις 13/11/2005, ημέρα Κυριακή, μια γλυκιά κεινοπωρινή μέρα, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε αντάμωμα Νεοχωριτών στην πανέμορφη Ναύπακτο, (πρώην πρωτεύουσα της Επαρχίας Ναυπακτίας), στο Κέντρο COPA CAMPANA, στο Κέντρο COPA CAMPANA, στο Ξηροπήγαδο.

Μαζίκατηκαν αρκετοί Νεοχωρίτες (220 και πλέον) από διάφορα μέρη της Ελλάδας, όπως Αθήνα, Πάτρα, Αγρίνιο, Λαμία, Άγιο Κωνσταντίνο, Μεσολόγγι, Ναύπακτο και από το χωριό, με επικεφαλής τον Παπα-Νίκο.

Οι Νεοχωρίτες της Αθήνας, μπήκαν σε ένα πούλμαν, το οποίο ξεκίνησε από Ηλιούπολη, πέρασε από Καισαριανή και από το Κέντρο της Αθήνας και μάζεψε όσους Νεοχωρίτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του

Συλλόγου και βγήκαν στο ραντεβού. Μέσα στο πούλμαν μοιράστηκε έντυπο για το αντάμωμα (Κέντρο, τεπε, τιμή κλπ.). Οδηγός του πούλμαν (Γιάννης Παναγόπουλος) προσεκτικός, υπεύθυνος, ευγενής, πρόθυμος, εξυπηρετικός προσαρμοσμένος στα Νεχωρίτικα χνώτα, στάθμευε για καφέ, έβαζε μουσική ανάλογη, για όλα τα γούστα (ηλικιωμένους και νέους).

Στην περίφημη Γέφυρα της ζεύξης Ρίου-Αντιρρίου έγινε το πρώτο αντάμωμα με τους Πατρινούς Νεοχωρίτες, που ήρθαν εκεί με τα Ι.Χ. τους. Το έργο αυτό είναι μοναδικό σε διεθνές επίπεδο (φύλλο 93/2003 του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ"). Η Γέφυρα φέρει το όνομα του Μεσολογγίτη Χαρίλαου Τρικούπη, ο οποίος διε-

τέλεσε 7 φορές Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ήταν οραματιστής, πολιτικός των έργων της εποχής του και σοφόπτευστος του μέλλοντος. Εκεί επισκέφτηκαν οι Νεοχωρίτες, όπως είχε προγραμματίσει ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου Δημήτρης Καρανδρίκας, το Μουσείο της Γέφυρας. Θαύμασαν το φωτογραφικό υλικό και παρακολούθησαν προβολή ταινίας με τη ιστορική ζεύξη, από τη μελέτη, τη θεμελίωση, την παράδοση και τα εγκαίνια του Έργου, με τη συνοδεία Μουσικής Θεοδωράκη. Το 50% του Έργου χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Η Ολυμπιακή φλόγα το 2004, πέρασε πάνω στη μεγα-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Τα 55 χρόνια του Συλλόγου μας

Στο φύλλο 83 του 2000 του ΝΕΧΩΡΙΤΗ με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 50 χρόνων από την ίδρυση του συλλόγου μας σημείωνα: «Η συμπλήρωση πεντήντα χρόνων ζωής του συλλόγου είναι σημαντικό γεγονός. Και δεν είναι μόνο ο μισός αιώνας το σημαντικό, είναι το γεγονός ότι αυτά τα 50 χρόνια ο σύλλογος ήταν ενεργός και εκπλήρωνε τους σκοπούς, για τους οποίους ιδρύθηκε».

Το 2005 τα χρόνια γίνονται 55 και ο σύλλογος συνεχίζει τη δημιουργική του δράση πάντα με πνεύμα συλλογικότητας, που αποτελεί γνώρισμα της μέχρι τώρα ζωής του. Γιατί πρόγιατι έχει να εμφανίσει έργο αξιόλογο, με κυριότερο το ότι αποτελεί σημείο αναφοράς για τους Νεοχωρίτες, όχι μόνο της Αττικής, αλλά τους απανταχού με την αγαπημένη όλων εφημερίδα, το ΝΕΧΩΡΙΤΗ. Δεν υπάρχει λόγος να γίνει στο ση-

μείωμα αυτό οποιοσδήποτε απολογισμός για τη τελευταία πενταετία, αφού όλα δημοσιεύονται στην εφημερίδα. Πρέπει όμως να τονιστεί ότι την τελευταία πενταετία υπήρξαν σημαντικές πρωτοβουλίες από τις διοικήσεις του συλλόγου σε πολλούς τομείς και αθρόα συμμετοχή των μελών με αξιόλογα και ευχάριστα αποτελέσματα. Σημειώνων τα παραπάνω όχι για έπαινο μόνο, αλλά για να είναι οδηγός για το μέλλον. Και επειδή το μέλλον ανήκει

στους νέους θα ήθελα να απευθυνθώ σ' αυτούς λέγοντας, να ασχολούνται με το σύλλογο και να κρατούν το λάβαρο της ενότητας και της συλλογικότητας ψηλά.

Ένα αικόνα ορόσημο, τα 55 χρόνια ζωής και δράσης του συλλόγου, μεγαλώνει πιο πολύ τις ευθύνες όλων μας απέναντι στο σύλλογο με μια κύρια υποχρέωση, τη ενεργό συμμετοχή μας σε όλες τις εκδηλώσεις, τις ενέργειες και δημιουργικές πρωτοβουλίες.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

Στα πεταχτά---

✓ Την Κυριακή 11/12/2005 αργά το βράδυ στον Τηλεοπτικό Σταθμό του Αγρινίου "ΑΧΕΛΩΟΣ" στη θερινή προπομπή του, έγινε συζήτηση για αντισταθμιστικά οφέλη της Δ.Ε.Η. προς τους Δήμους στους οποίους έχουν κατασκευασθεί φράγματα της. Στην εκπομπή αυτή είχε κληθεί και συμμετείχε ο Δήμαρχος Πλατανίου και Λεωνίδας Κωλέπτας, χωρίς να έχει καμία σκέψη με τη Δ.Ε.Η., αλλά για να μεταφέρει την εμπειρία του, από τα "ανταποδοτικά οφέλη" όπως τα λέει

εκείνος, της ΕΥΔΑΠ. Η συζήτηση πάταγε στην ενδιαφέρουσα από όλους σύμμετείχαν και βέβαια και από το Δήμαρχο μας, ο οποίος έβαλε το δάκτυλο "επί τον τύπον των ήλων" καντηριάζοντας όσους αθέτησαν τις υποσχέσεις τους και την υπογραφή τους. Ιδιαίτερα τονίστηκε εκ μέρους του π μη πρόσληψη για εργασία των νέων της περιοχής, και όπως ο ίδιος τόνισε το θέμα δεν έχει κλείσει και αναμένεται "καντός Χειμώνας".

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Καλούνται τα μέλη του Συλλόγου μας στην ετήσια Γενική Συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του Συλλόγου μας Σειρήνων 33, Βύρωνας, 5 Φεβρ

Kοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Μαρία Δασκαλάκη-Χαραλαμπάκη γέννησε διδυμά, αγόρακι και κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 9/7/2005 στο Αγρίνιο έγιναν οι γάμοι του Ευάγγελου Γ. Δασκαλάκη και της Παρέλας Τζόουνς.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 3/10/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Δήμητρα σύζυγος Ιωάννη Θ. Μάλλιου.

Στις 5/11/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Τασία Σπανού χήρα Ιωάννου.

Στις 18/11/2005 πέθανε στην Αμερική ο Κωνσταντίνος Κολοκύθας σύζυγος της Ειρήνης Ι. Καλαθά. Τρισάγιο εψάλλη στις 22/11/2005, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος του Harrisburg Pennsylvania και η νεκρώσιμος ακολουθία και ο ενταφιασμός έγιναν στην Ελλάδα, στην πόλη του Αγρινίου.

Στις 25/11/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στα Πουγκάκια Φθιώτιδας η χήρα Μαρία σύζυγος Χρήστου Ζ. Παπαγεωργίου.

Ειδικιρινή Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

	Ευρώ
Κρανιάς Κωνσταντίνος	30
Κανέλλου Παρασκευή	20
Καψιώτης Θεόδωρος	35
Δολ.	
Μαρκιάνο Σωτήρης και Αναστασία	30
Μπουραζέρης Κων/νος	30
Γιάνναρης Κων/νος και Ντίνα	100
Λειβαδίτη Βασιλική Ι.	40
Πανάγος Αθανάσιος Π.	30
Πανάγος Γεώργιος Π.	30
Πανάγος Περικλής Γ.	30
Ευχαριστούμε.	
Ο Σεραφείμ Χονδρός (φίλος του χωριού μας) πρόσφερε, για τους σκοπούς του Συλλόγου, το ποσό των 100 Ευρώ.	
Τον ευχαριστούμε.	

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η Παναγιώτα Πανάγου και τα παιδιά της Ευθύμιος και Βασιλική πρόσφεραν στη μνήμη τους σύζυγους και πατέρα τους Γεωργίου το ποσό των 60 Δολαρίων.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας Κωδικός 3327

★★★

Εκδότης
ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ
Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32
Τηλ./Fax: 210.76.45.280
Internet site: www.nehoritis.gr

★★★

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

★★★

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγησιλάου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 210.52.36.835

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Αθανάσιος Α. Παπαγεωργίου, ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις κατατάχτηκε στο στρατό (μόνιμος) στις Ειδικές Δυνάμεις Αλεξιπτωτιστών Χανίων Κρήτης.

Συγχαρητήρια

ΚΑΤΑΤΑΧΤΗΚΕ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο Χρήστος Κανέλλος κατατάχτηκε στο στρατό για να υπηρετήσει τη θητεία του.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στο Σύλλογο μας για το Νεχωρίτικο αντάμωμα που οργάνωσε τις 13/11/2005, επίσης ευχαριστώ πολύ τον κύριο Γεώργιο Στεφ. Μάντη για την καλή κριτική που άσκησε πάνω στο ποίημα που έγραψα.

Τέλος θα ήθελα να κλείσω χαρετώντας όλους τους Νεχωρίτες Ελλάδος και Αμερικής.

Νεχώρι μου περήφανο Εκεί ψηλά που στέκεις Σε βλέπει η ψυχούλα μου Και χαίρεται η καρδούλα μου.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΠ.
ΦΟΥΡΛΑΣ**

ΣΤ' ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΕΝΑΜ) ΜΕ ΘΕΜΑ:

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ "Στίχος -Ιστορία-Ήχος": ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ "ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ ΤΑ ΧΩΡΙΑ"

Ο Γεώργιος Λυμπέρης πρόσφερε στη μνήμη της μητέρας του Γλυκερίας το ποσό των 50 Ευρώ.

Ο Ανδρέας Ασημακάκης πρόσφερε στη μνήμη της Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 50 Ευρώ.

Στη μνήμη της Τασίας Σπανού τα ανίψια της Ευαγγελία και Βοστλειος Παπακώστας πρόσφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Παναγιώτα Πανάγου πρόσφερε στη μνήμη Κωνσταντίνου Λιάζη το ποσό των 20 Ευρώ

Ο Γεώργιος Μαρκόπουλος πρόσφερε το ποσό των 30 Ευρώ στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου.

Η οικογένεια Κωνσταντίνου Λιάζη πρόσφερε στη μνήμη του συζύγου και πατέρα το ποσό των 100 Δολαρίων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Ο Αθανάσιος Π. Πανάγος και η σύζυγός του Μαρία πρόσφεραν στη μνήμη της Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 50 Δολαρίων.

Ο Γεώργιος Π. Πανάγος και η σύζυγός του Μαρία πρόσφεραν στη μνήμη του Κωνσταντίνου Λιάζη το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η Κική Μάρρου πρόσφερε στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου το ποσό των 100 Ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ

Η Βασιλική χήρα Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε:

Στον τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Νικολάου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίας Παρασκευής το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Νικολάου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου Λειβαδί

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΚΩΝ. Γ. ΜΑΝΤΗ

Η 50ΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ - ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

1950 - 2000

Επινετή η προσπάθεια του κ. Κ. Γ. Μάντη να εκδώσει την 50χρονη ιστορία του συλλόγου μας. Όμως "ένας κούκος δεν φέρνει την Άνοιξη".

Για την αντικεμενική συγγραφή τέτοιου βιβλίου χρειάζονται η συνεργασία του και με άλλα πεπειραμένα μέλη του συλλόγου και τέτοια έχουμε πολλά. Το βιβλίο -σύμφωνα με τον τίτλο του- έπρεπε να περιέχει την ιστορία του μέχρι το 2000, ήτοι: ίδρυση και δράση των εκάστοτε Διοικητικών συμβουλίων, έργα κι εκδηλώσεις (συνεστιάσεις, εκδρομές κ.ά). Κι έργο του συγγραφέα ιστορίας είναι η παράθεση των ιστορικών γεγονότων, χωρίς υποκειμενικές κρίσεις και εγωιστικές περιαυτολογίες. Εδώ παραπρούμε ένα βιβλίο ογκώδες και παραφορτωμένο με περιπτά και άσχετα στοιχεία. Εάν ήθελε να τα περιλάβει, έπρεπε ν' αλλάξει τον τίτλο του βιβλίου, γιατί αυτά αναφέρονται και στο σύλλογο Νεοχωρίτων Αμερικής και στο χωρίο, μέχρι σήμερα.

Επίσης παρέθεσε και στο κείμενο (41), αλλά και κυρίως στο τέλος 57 ολοσέλιδες φωτογραφίες χ^2 σελίδες = 98 δηλ. 196, σκέτες μουντζούρες μαύρες. Από το άλμπουμ 5 είναι από τον εορτασμό των 50 χρόνων του συλλόγου στο χωρίο, 7 από την κοπή βασιλόπιτας στα γραφεία του (κι όλες με πρόεδρο τον ίδιο) και όλες άσχετες με το κείμενο. Πολλές είναι δημοσιευμένες, αλλά καθαρές.

Ειδικές παρατηρήσεις

1. Πολυλογία και περιπτολογία χαρακτηρίζει την ύλη του βιβλίου.

2. Επαναλαμβάνει δύο φορές το ιστορικό της ιδρύσεως του συλλόγου (σελ. 9-16 και 303-7).

3. Έχει ασυντάξεις, ορθογραφικά λάθη, ασφαλείς και παραλείψεις ουσιαστικών στοιχείων. (π.χ. Πλειοκήται, αντί του ορθού Πλοιοκήται, εργαζόμουν στο γραφείο Εταιρείας, μέτοχος και Διευθυντής (!) (σελ. 319), τους προέτρεψε, αντί προέπεμψε (σελ. 324 κ.ά).

4. Ασαφής η αναφορά του στην κρίση του συλλόγου του 1955. (σελ. 317).

5. Η αλλαγή της επωνυμίας του "Σύλλογος των απανταχού Νεοχωρίτων" σε "Σύλλογο των εν Αθήναις Νεοχωρίτων" ήταν πρόταση δική μου, προέδρου τότε.

6. Αναφέρει πλειστάκις και φορτικά, όσα αφορούν το άτομό του και παραλείπει εσκεμμένα, όσες ενέργειες έγιναν από άλλα μέλη και Διοικητικά Συμβούλια. Έτσι πολύ συχνά γράφει τ' όνομα Κ. Μάντης, σ' όσα κείμενα περιέχουν ενέργειες του και τη λέξη "εγώ". Και ξεχνά αυτό που ανέφερα στο λόγο μου στη γιορτή του συλλόγου στο χωρίο στις 20-8-2000. Είχα ειπεί: σε συλλογικές ενέργειες δεν πρέπει να λέμε: Εγώ, αλλά εμείς!

7. Δεν έχουν θέση στο βιβλίο: τα ψηφίσματα, οι νεκρολογίες, οι συγχαρητήριες επιστολές κι οι αναφορές σε ασήμαντα πράγματα (σελ. 137, 186, 257).

8. Η συχνά επαναλαμβανόμενη "Νεοχωρίτικη Ιδέα", τι σημαίνει;

9. Αναφέρει, ότι "μοναδικός λαογράφος" στο Νεχώρι ήταν ο μακαρίτης Δ. Β. Φούρλας και αποσιωπά τα δύο μου λαογραφικά βιβλία (1961, 1993).

10. Τα παρόπονα του κ. Μάντη, οι παραπτηρήσεις και οι κρίσεις του για ορισμένες ενέργειες του τωρινού Διοικητικού Συμβουλίου είναι άπρεπες. Αυτές δεν γράφονται, αλλά λέγονται στη Γενική Συνέλευση. Δεν έχουν άλλωστε και θέση στο βιβλίο, αφού αναφέρονται στο έτος 2003.

Τελειώνω με δύο απορίες μου:

1. Ο χρηματοδότης της εκδόσεως αυτού του βιβλίου είχε γνώση του περιεχομένου του; Το διάβασε και το ενέκρινε;

2. Γιατί δεν αναγράφεται το τυπογραφείο, στο οποίο εκδόθηκε;

"Κρινέτωσαν οι επαίσχοντες"! (δηλαδή: Ας κρίνουν αυτοί, που ξέρουν).

Μετά πλείστης τιμής
Δημ. Ντούζος
Αθήνα 20-11-2005

Δύο εργάτες του πνεύματος

Αιφνιδιαστήκαμε ευχάριστα όσοι είχαμε την τύχη να πέσουν στα χέρια μας οι δημιουργίες δύο εργατών του πνεύματος, που εκπορεύονται από τα βορινά όρια των Κραβάρων, από το ακριτικό Νεχώρι που ακουμπάει στη γειτονική Ευρυτανία.

Μίλαμε για δύο καλογραμένα και ομορφοτυπωμένα βιβλία που κυκλοφόρησαν σχεδόν μαζί. Έχουν τίτλους: «ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ - Διάβασε με κι άκουσε με! - ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΙ ΟΧΙ ΞΑΣΜΕΝΑ», το πρώτο και «Είναι ο Τόπος μου», το δεύτερο.

Πρόκειται για δύο πνευματικά δημιουργήματα υψηλού επιπέδου. Τα' γραψαν και τα κυκλοφόρησαν δύο Νεχωρίτες. Ο παιδαγώγος και πρώην Διευθυντής του Πρώτου Σχολείου της Μαρασλείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας Δημήτριος Ντούζος του Γρηγορίου το ένα και ο υπηρέτης της επιστήμης του Ιπποκράτη και Επίκουρος Καθηγητής Παιδατρικής Παύλος Κ. Βλάχος το άλλο. Το πρώτο αποτελεί αυτοέκδοση, ενώ το δεύτερο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Ιωλόκος».

Εκφράζοντας το θαυμασμό και

Βρισκόμαστε στα 1940.

Οι μάχες μαίνονται πάνω στ' Αλβανικά βουνά. Οι Ιταλοί υποχωρούν και οι Έλληνες στρατιώτες τους κυνηγούν ασταμάτητα, γράφοντας με το αίμα τους νέες σελίδες δόξας.

Στην Αθήνα καταφτάνουν οι βαριά πληγωμένοι, που νοσηλεύονται, στα μεγάλα της Νοσοκομεία. Οι ακρωτηριασμοί είναι στην ημερήσια διάταξη. Τυχεροί, μέσα στην ατυχία τους, όσοι έβγαιναν αρτιμελείς απ' τα θεραπευτήρια.

'Όταν οι τραυματίες άρχιζαν να γίνονται καλά, όσοι μπορούσαν να κυκλοφορούν, έπαιρναν άδεια για λίγες ώρες από τις κλινικές τους, να βγουν στην πόλη, να πάνε σε συγγενείς τους ή για περίπατο και διασκέδαση μέχρι να πάρουν το εξιτήριο για τα σπίτια τους ή για το μέτωπο και πάλι.

Πολλοί έκαναν χρήση αυτής της ευεργετικής διάταξης και έβγαιναν, έστω για λίγο, για να ξεφύγουν από τη μυρουδιά του χλωροφόρμιου, τον αβάσταχτο πόνο του θαλάμου και το φτεροκόπημα του θανάτου. Είχαν μάλιστα «ελευθέρας» εκτός απ' τα μέσα συγκοινωνίας και στα θέατρα.

Πολλοί ήταν εκείνοι που πήγαιναν για να διασκεδάσουν με τις επιθεωρήσεις της εποχής, που είχαν για ήρωες τους γενναίους ευζώνους και τους φαντάρους.

Ο Μήτρος, από κάποιο χωρίο της Ρούμελης, βαριά πληγωμένος στα πόδια, αφού νοσηλεύτηκε για αρκετές ημέρες σε κάποιο Νοσοκομείο, άρχισε δειλά να στέκεται όρθιος, αφού γλίτωσε τα πόδια του απ' τον ακρωτηριασμό.

Σιγά σιγά τα πρώτα ασταθή βήματά του έγιναν σταθερά και με τη βοήθεια της πατερίτσας μπορούσε να περπατάει άνετα.

Σαν κατάλαβε τον εαυτό του δυνατό, είπε κι αυτός να πάει να δει την Αθήνα και να διασκεδάσει.

Είχε ακούσει πως στο θέατρο χαλούσε κόσμο μια επι-

τοχικής και μετακατοχικής εποχής. Με το πρώτο -που είναι αυτοβιογραφία του δημιουργού και πλαστουργού τόσων καλών δασκάλων- έχουμε μία καθαρή ηθογραφία του τόπου μας, ενώ με το δεύτερο -με τα διηγήματα του υπηρέτη της επιστήμης του Ιπποκράτη- έχουμε απτή παρουσίαση των συνηθειών της καθημερινής ζωής στον τόπο μας για μία κάπως ευρύτερη εποχή του άμεσου παρελθόντος.

Μαζί με τις πολλές ευχαριστίες μας οφειλόμενε να εκφράσουμε και την αναγνώριση των πολιτισμικών παραμέτρων που μας θύμισαν και απαθανάτισαν οι δύο παραπάνω συγγραφείς. Γιατί, με τα δύο αυτά έργα τους, αποπειράθηκαν -και πέτυχαν σε πολύ καλό βαθμό- να ξερίζουν το λησμούταν που όχι μόνο ευδοκιμεί στην εποχή μας, αλλά που ασταμάτητα πίνουμε το τόσο βλαβερό αφέψημα του.

Να είστε καλά σεβαστείς μου δάσκαλε και αγαπητέ μου γιατρέ και να συνεχίσετε τη δημιουργική πνευματική δημιουργία σας.

Αθήνα Νοέμβριος 2005
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΠΑΡΑΛΙΚΑΣ

Ιστορίες πανιές

Ημέρες του '40

Θεώρηση και θέλησε να πάει να δει τι πράμα είναι το θέατρο, γιατί δεν είχε ξαναδεί. Πλάιρει λοιπόν τις πατερίτσες του και κούτσα - κούτσα έφτασε στη στάση του τραμ.

Όλοι παραμέρισαν και βρέθηκε πρώτος στην ουρά. Υπήρχε, βλέπετε, τότε ακόμη ο σεβασμός στους ανάπτηρους, τους γέροντες και τους ανήμπορους.

Ήρθε το τραμ... Μπήκε μέσα, κάθισε στη θέση του και πήρε αγκαλιά τις πατερίτσες του, για να μην πεδικλώνει τους επιβάτες.

- Βρε παιδί, είπε στον ε

Κόντευε να βγει ο Μάιος, μα τα βράδια το κρύο επέμενε. Αυτό το χειμώνα δα τους σάπισε η βροχή και το χιόνι. Χορτάρισαν κι οι πέτρες.

Τις τελευταίες μέρες "έδινε" ο ήλιος το πρωί, μα το βράδυ έψηνε τα φίδια απ' τον πάγο.

Ο Μπαρμπα-Σπύρος σκάλιζε το τζάκι. Τα μάτια του κοίταζαν τη φωτιά, μα δεν την έβλεπαν. Ο νους του, γι' άλλη μια φορά ήταν αλλού.

- Δεν βγήκες σήμερα στην αγορά, έσπασε τη σιωπή η Χρυσούλα η γυναίκα του και σαν είδε πως δεν απάντησε συνέχισε. Να σου πω; Καλλίτερα! Κάθε φορά που βγαίνεις, όλο και κάτι θα πιεις. Εψέ μύριζε το τσίπουρο απ' την αυλόπορτα.

- Ε! τσίπουρο ήπιαμε γριά, τσίπουρο μύριζα. Αν ήμουν λάμπα θα μύριζα πετρέλαιο. Αντιγύρισε ο μπαρμπα-Σπύρος.

- Μην αρπάζεσαι, χριστιανέ μου. Για το καλό σου το λέω. Θυμάσαι τι σου είπε ο γιατρός πέρσι στο Καρπενήσι; Αν θες να ζήσεις κάμποσα χρόνια ακόμα, μπαρμπα - Σπύρο πρέπει να κόψεις πιοτί και τσιγάρο, κι αν δεν μπορείς να τα κόψεις τουλάχιστον να τα ελαττώσεις. Άλλα εσύ που; ΚΟΤΡΟΝΑ!

- Αν κόψεις το τσιγάρο και πιοτί γυναίκα, δε ζεις πιότερο, απλώς δεν περνάει ο καιρός σου μέχρι να πεθάνεις και σου φαίνεται.

Η κουβέντα κόπηκε. Ο μπαρμπα-Σπύρος γύρισε στη φωτιά του, κι έβγαλε το καπνοσάκουλο να στρίψει τσιγάρο κι η γριά στηκώθηκε να ζεστάνει φαγητό. Έτσι πέρναγαν οι μέρες τον τελευταίο χρόνο. Κάποτε είχαν και την τηλεόραση συντροφιά, μα από τότε που τον είδαν, σ' ένα "παράθυρο" ένα βράδυ πάπει κι αυτή.

Πάει ένας χρόνος περίπου, όταν ένα βράδυ σε μια συζήτηση τον είδαν στολισμένο σαν γαμπρό να αγορεύει. Κοκάλωσαν στις καρέκλες τους τα γερόντια.

- Μα αυτός δεν είναι ο Γιάννης μας; Φώναξε η γριά.

- Αυτός είναι Χρυσούλα.

- Και τότε γιατί τον λέει "Άγγελου" αυτή; ρώτησε η γριά.

- Ε, φαίνεται πως τον στένευε το δικό μου τ' όνομα γριά, και βρήκε άλλο με φτερά, απάντησε ο γέρος.

- Μα πώς άλλαξε έτσι ο Γιάννης μου; Πώς έγινε έτσι; ρώτησε η κυρά Χρυσούλα που τώρα πια έκλαιγε.

- Δεν αλλάζει ο άνθρωπος γυναίκα. Η ιδέα που έχει για τον εαυτό του αλλάζει. Αυτό έπαθε κι ο... ο.... Δεν ήξερε πώς να το πει και κομπόθιασε τη γλώσσα του ο γέροντας.

Από 'κείνο το βράδυ η τηλεόραση βγήκε απ' την πρίζα, και δεν ξανάφει ποτέ. Το σεμέν που είχε βάλει η γριά από πάνω για τη σκόνη έμοιαζε τώρα με σάβανο. Και το κουτί ολόκληρο σα στόμα φαφούτη, χωρίς δόντια. Μαύρο.

☆ ☆ ☆

Στα σκαλιά του 7ου κτηρίου της πρώην Σχολής Ευελ-

Η ΚΡΑΥΓΗ

πίδων ο κόσμος πολύς. Το μονομελές πλημμελειοδικείο Αθηνών σε λίγο θα άρχιζε να δικάζει. Μικρή υπόθεση γι' αυτόν, πολύ μικρή. Τι ήθελε και έμπλεξε; Αυτός!! Ο κύριος Αγγέλου! Ο πιο πολλά υποσχόμενος δικηγόρος της Αθήνας. (Τι ωραία που ακούγεται το "Άγγελου"). Αυτός ήταν πλασμένος για μεγάλα, πολύ μεγάλα πράγματα. Από τη στιγμή που αποφοίτησε απ' τη Νομική Σχολή Αθηνών, άρχισε να ανατέλλει και τα' άστρο του. Σχεδόν άριστος σαν φοιτητής έκανε την άσκησή του, σ' ένα απ' τα μεγαλύτερα δικηγορικά γραφεία. Πρώτες γνωριμίες, πρώτες επιφέρεις, πρώτες αποφάσεις.

Θα έκανε τα πάντα να πετύχει, να ανέβει, να φτάσει ψηλά. Τίποτα δε θα μπορούσε να τον κρατήσει πίσω. Τίποτα!! Ό,τι έσερνε πίσω του που θα μπορούσε να του χαλάσει την εικόνα, θα το έκρυψε, θα το προσπερνούσε, θα το άλλαζε. Και άρχισε απ' το ίδιο μα. (Τι ωραία που ακούγεται το Κος Αγγέλου!).

Οι γνωριμίες του, τον βοήθησαν να υπηρετήσει τη Στρατιωτική του θητεία σαν έφεδρος Αξιωματικός Στρατολογίας. Η πιο μακρινή του μετάθεση στο 1ο Στρατολογικό Γραφείο Αθηνών.

Στο Ρούφ. "Ρουφιάνος" δηλαδή όπως τον πείραζαν οι "σειρές" του.

Μα δεν τον ένοιαζε. Ας πήγαιναν άλλοι να φυλάξουν Θερμοπόλες.

Όταν απολύθηκε άρχισε να κόβει μία - μία τις γέφυρες με το παρελθόν. Έκανε μεταδημότευση στην Αθήνα, κι άνοιξε ένα γραφείο αντάξιο των στόχων του, σε κάποιο απ' τα μέγαρα, που ζεφύτρωναν τελευταία στην πρωτεύουσα. Πόρους δεν είχε, μα θα τα κατάφερνε. Εγκαταστάθηκε μάλιστα σ' ενα πολυτελές διαμέρισμα στα νότια προάστια. (Τα βόρεια πολυφορέθηκαν τελευταία). Άλλωστε σήμερα δεν έχει σημασία το τι είσαι αλλά το τι φαίνεσαι. Τα 'χει αυτά το LIFE STYLE. Κάνει το μηδενικό νούμερο. Ενίστε και νούμερο ένα. Πόσο μάλλον αυτόν που άξιζε κιόλας. Και το κατάφερε!

☆ ☆ ☆

Η καμπάνα στο χωριό, γνωρίζει σ' όλους αυτό που ήδη ήξεραν.

Ο μπαρμπα-Σπύρος δε ζύουσε πια. "έσκασε" είπαν. "Πολύ θέλει ο άνθρωπος;"

Τον τελευταίο καιρό ούτε και που μιλούσε. Στην αγορά πού και πού, στην εκκλησία την Κυριακή και στο κονάκι. Τον έβλεπαν οι χωριανοί ώρες ολόκληρες στον οβορό, να σέρνει τα πόδια και τη γκλίτσα.

Πάλευε η Χρυσούλα, πάλευε και το χωριό, για μια του κουβέντα. Λιγοστές κι αυτές, πιο λιγοστές κι απ' τις μπουκιές του.

- Μην το παλεύεις, γριά,

της είπε κάποτε. Ο άνθρωπος, όταν είναι μικρός, μαθαίνει να μιλάει, μα σαν μεγαλώσει πρέπει να μάθει να σωπαίνει. Να ρωτούν οι άλλοι, να ρωτάς κι εσύ;

Έτρεξε όλο το χωριό, να βοηθήσει, να τον ετοιμάσουν, να σταθούν στη Χρυσούλα. Όλοι εκεί εκτός από 'κείνον.

Κι ύστερα; Δε πρέπει να το μάθει; Δεν πρέπει να του το πουν; Μα ποιος; Πως;

Μόνο ο γιατρός, ένα παλικάρι στην ηλικία του πάνωκάτω, που σαν φοιτητές στην Αθήνα έκαναν λίγο παρέα, είχε τηλέφωνό του. Του το χειρός δώσει οπως του 'χει πει, για μια ώρα ανάγκης.

- Δηλαδή, Γιάννη, μόνο άμα πεθάνουν τα γερόντια; ρώτησε.

- Είπαμε, γιατρέ, για ώρα ανάγκης, όχι για ψύλλου πήδημα, ήταν η απάντηση.

Δεν τόλμησε ο γιατρός να τους πει το διάλογο. Τραβήχτηκε πιο πέρα να σκεφτεί. Να μην τον πάρει τηλέφωνο, του 'ρχόταν βαρύ. Μα πάλι, αν μιλούσαν κι αρνιόταν και τώρα, τι θα τους έλεγε;

Άρχισε να γράφει ένα μήνυμα στο κινητό. Θα το στέλνει κι αν ήθελε ο Γιάννης ας απαντούσε, αλλιώς θα έλεγε πως δεν τον βρήκε.

☆ ☆ ☆

Στην Αίθουσα του δικαστηρίου ο κατηγορούμενος είχε αρχίσει την απολογία του. Χρέη στο ΙΚΑ χρέη στο κράτος, χρέη σε πιστωτές. Χρέη πολλά, μα όχι δικά του. Ο πατέρας του, έμπορος από παππού και πατέρα, δεν τα κατάφερε. Λίγο η κρίση στην αγορά, λίγο οι κακές επιλογές κι ήρθε η καταστροφή.

Στην οικογένειά του δεν είχε πει τίποτα. Το πάλευε μόνος του.

- Πάλευε με τα χρέη του και τη ντροπή του, κύριε Πρόεδρε. Εμείς το μάθαμε τη μέρα που η ντροπή του νίκησε.

Όλοι στην αίθουσα ήξεραν για την αυτοκτονία του εμπόρου και πάγωσαν. Οι εφημερίδες της εποχής είχαν ασχοληθεί εκτενώς με το θέμα. Αυτή η αναφορά τους έκανε να χαμηλώσουν τα μάτια. Όλοι στο δικαστήριο σαν να κοκκίνισαν λίγο. Όλοι εκτός απ' τον κατηγορούμενο.

- Πολλοί με συμβούλεψαν τότε, να μην αποδεχτώ τα βάρη, κύριε Πρόεδρε. Να τον αρνηθώ. Να κοιτάξω το μέλλον μου. Ακόμα και η μάνα μου, με απάλλαξε απ' την ευθύνη. Όμως έφυγα χρόνια έξω και δούλεψα σκληρά, μέρα και νύχτα για να βρω μια άκρη. Και τώρα η μόνη οφειλή που έχω είναι προς την εταιρεία που εκπροσωπεί ο κύριος Αγγέλου. (Τι σκληρά που ακούστηκε το Αγγέλου) Δεν την αρνούμαι, λίγο χρόνο ζητώ, μια παράταση.

Ο ήχος από το κινητό του κυρίου "Άγγελου" ήρθε σαν λύτρωση.

Έσπασε τη συγκίνηση και

τράβηξε για λίγο την προσοχή. Με γρήγορες κινήσεις ο δικηγόρος άρχισε να διαβάζει το μήνυμα. Απ' το γραφείο θα 'ναι σκέφτηκε.

- Και δε σκεφτήκατε ποτέ να το πορατήσετε; Ρώτησε ο πρόεδρος ρίχνοντας μια αυστηρή ματιά προς τον "Άγγελο". Ειδε το δικηγόρο να ιδρώνει και απέφυγε την παρατήρηση.

- Ποτέ κύριε πρόεδρε!! Για όλο τον κόσμο μπορεί να φαίνεται άσκοπο, μα εμένα ήταν ο πατέρας μου. Ότι είμαι, ότι έγινα, ότι δέρω κι ότι πιστεύω, είχαν αυτόν αφετηρία. Μπορεί ο ζευγάς να έφυγε, μα η σπορά του μένει. Όλη η αίθουσα άκουγε τον άνθρωπο π

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΑΠΟ ΔΟΡΥΦΟΡΟ

Έλαβα από φίλο μου, που ασχολείται με το διαδίκτυο, μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μια επιστολή (email) που με οδηγούσε σε συγκεκριμένη ηλεκτρονική διεύθυνση (web site).

Από εκεί σου δίνεται η δυνατότητα να επισκεφθείς, μέσω δορυφόρου, διάφορα σημεία στον πλανήτη και να δεις φωτογραφίες από τις περιοχές που επιθυμείς.

Όταν κατάλαβα τι ακριβώς έκανε ένιωσα τεράστια έκπληξη. Ξεκινάς

έχοντας τη Γη 63.556 χιλιόμετρα μακριά σου και μπορείς να πλησιάσεις το σημείο, που θέλεις, σε απόσταση ενός χιλιομέτρου και να δεις σημαντικότατες λεπτομέρειες. Υπάρχουν σημεία όμως, που είναι φωτογραφημένα χωρίς μεγάλη ανάλυση εικόνας (φτάνεις με καλή ανάλυση μόνον 15 χιλιόμετρα μακριά).

Αμέσως σκέφτηκα να βρω μέσω δορυφόρου το Νεχώρι. Δυστυχώς διαπίστωσα ότι από Ελλάδα δεν υπάρχει κάλυψη με-

γάλης έκτασης που να υπάρχει μεγάλη ανάλυση φωτογραφίας. Υπήρχε κάλυψη κύρια της Αττικής, ένα μικρό κομμάτι στην Μαγνησία ένα μεγάλο κομμάτι στην κεντρική Πελοπόννησο και ένα μικρό κομμάτι στην κεντρική Στερεά.

Έχοντας την υποψία ότι κάπου σε αυτό το τελευταίο κομμάτι της Κεντρικής Στερεάς είναι και το Νεχώρι, διέθεσα 6 ολόκληρες ώρες ώσπου να το ανακαλύψω. Ξεκίνησα λοιπόν 63.000 χιλιόμετρα μακριά και κατέληξα έχοντας στην οθόνη του υπολογιστή μου μια καθαρή εικόνα από το πλατάνι της πλατείας από απόσταση ΜΟΝΟΝ 759 μέτρων.

Από εκεί και πέρα αμέτρητες ώρες για να ανακαλύψω και να ξεχωρίσω σπίτια, τοποθεσίες, να επισκεφθώ και τη γύρω περιοχή και να κουβαλήσω όλα αυτά στο χωριό με το φορητό υπολογιστή μου. Τον Αύγουστο έγινε θέμα παρουσίασης και κουβέντας. Καθισμένοι κάτω από το πλατάνι βλέπαμε.....το πλατάνι από δορυφόρο.

Οι φωτογραφίες του δορυφόρου είναι άλλες του 2004 και άλλες του 2005. Υπάρχουν και άλλα web sites που προσφέρουν αυτή τη δυνατότητα (π.χ. www.terra-server.com), αλλά δε σου δίνουν τέτοια ανάλυση, ίδιως στην ελεύθερης πρόσβασης περιοχή τους.

Τώρα τεχνικά στοιχεία για αυτούς που θέλουν να έχουν την ίδια αίσθηση. Το web site είναι στη διεύθυνση <http://earth.google.com>. Σε κάποιο σημείο της κύριας οθόνης υπάρχει ένα link "Get Google Earth (Free Version)" που σε οδηγεί στη διεύθυνση <http://kh.google.com/download/earth/index.html>

Από εκεί γίνεται download το πρόγραμμα περιήγησης, το οποίο είναι περίπου 10 MB. Αφού το εγκαταστήστε στον υπολογιστή σας, δίνεται η δυνατότητα πλοϊγήσης σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη.

Δυστυχώς οι φίλοι στην Ελλάδα, οι οποίοι διαθέτουν συμβατικές συνδέ-

σεις στο internet, θα έχουν πρόβλημα λόγω της μικρής ταχύτητας της γραμμής τους. Τυχεροί οι φίλοι στην Αμερική (οι οποίοι όμως έχουν και μεγαλύτερη ανάγκη να δουν τον τόπο τους έστω και από δορυφόρο).

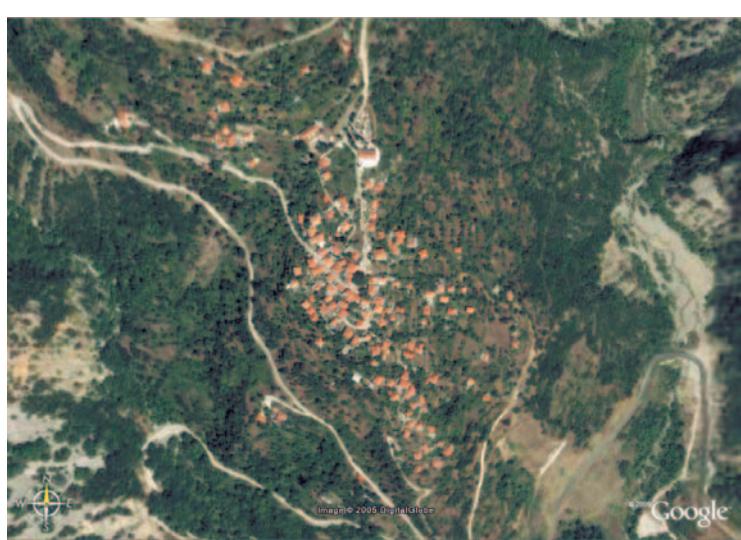
Και μια τελευταία πληροφορία για αυτούς που θα μπουν να ψάξουν. Στο αριστερό μέρος της οθόνης του προγράμματος να λέει αυτά τα νούμερα και θα δείτε!!!!

ΚΓΦ

μοίρες βόρεια και ανατολικά (στη θέση που γράφει Pointer κάτω από την πυξίδα).

Σημειώστε 3841'17.63'' N - 21 50'28.74'' E. Τι είναι αυτό ; Καθορίζει σε ποιο σημείο στη Γη υπάρχει ένα συγκεκριμένο πλατάνι. Ποιο πλατάνι; Οδηγήστε τον pointer του προγράμματος να λέει αυτά τα νούμερα και θα δείτε!!!!

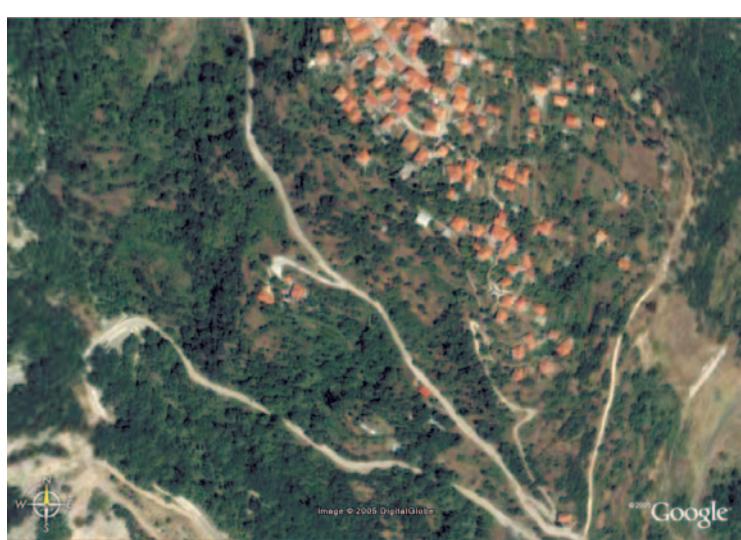
C
M
Y
K
5

Συνολική άποψη του χωριού

Σε αυτή την φωτογραφία φαίνονται καθαρά η πλατεία (κέντρο κάτω), η εκκλησία και το σχολείο (επάνω)

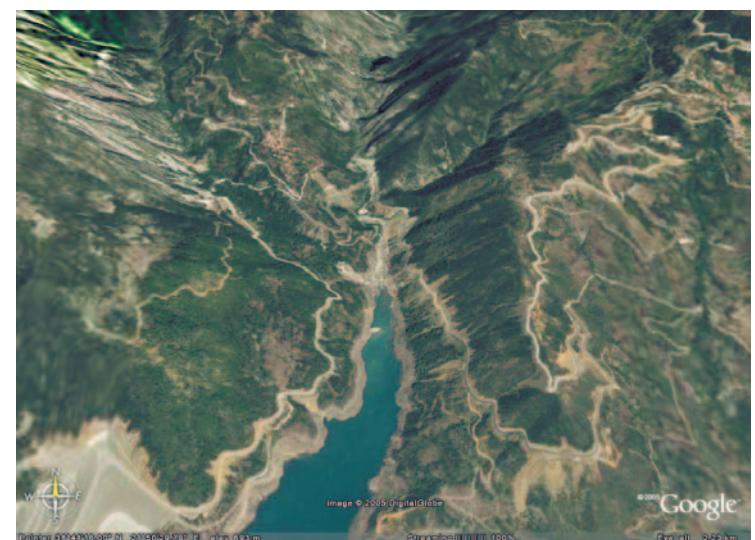
Άποψη του κάτω μέρους του χωριού όπου διακρίνονται επίσης ο Αι-Γιάννης (κέντρο κάτω) και τα Λιμστά (αριστερά κάτω)

Άποψη της Αγίας Παρασκευής (δεξιά επάνω). Διακρίνονται επίσης και σπίτια στο Παλιονέχωρο

Κοντινή άποψη της πλατείας του χωριού που φαίνονται καθαρά τα δύο πλατάνια και το Μημείο των Πεσόντων

Εξαιρετική πανοραμική άποψη της περιοχής μας. Διακρίνονται καθαρά το χωριό, μέρος της Ευηνολίμνης και τον φράγματος. Αριστερά ο Καρφοπεταλιάς και δεξιά επάνω η Αράχωβα.

C
M
Y
K
5

Μολονότι ζούμε σε δίσεκτους καιρούς και η παγκοσμιοποιημένη ανθρωπότητα έχει κάσει πολλές απ' τις ευαισθησίες της και το ρομαντισμό της, παρ' όλ' αυτά κάποιες χώρες, περνώντας μέσα από συμπληγάδες και κοινωνικο-πολιτικές καταιγίδες, κρατούν τις αξίες και τον πολιτισμό τους.

Ποτέ δε θα φανταζόμουν πως το λίκνο του πολιτισμού, που θεωρείται ο Ελλάδα, και ο ελληνικός πολιτισμός, τουλάχιστον στον ανθρωπιστικό τομέα, θα έχανε την πρωτιά και θα κρατούσαν τα σκήπτρα κάποιοι άλλοι. Και όμως! Αυτό συμβαίνει. Παρ' όλη την οικονομική και αστική ανέχεια που μαστίζει τον κόσμο και που ιδέες και αξίες συνθίβονται κάτω απ' την εμπορευματοποίηση των πάντων και εν ονόματι του κέρδους, κάποιοι, κρατούν γερά. Και πώς; Κυρίως με την παιδεία προς τις ανθρωπιστικές επιστήμες, την αγωγή, που αν προσθέσουμε και την καλλιέργεια μέσω της λογοτεχνίας και της τέχνης, δημιουργούν ένα πολύτιμο κράμα, που λέγεται κουλτούρα και πολιτισμός.

Ταξιδεύοντας στην Πολωνία, σ' αυτήν την ακανή και πανέμορφη παγωμένη, πράσινη χώρα με τα δάση από σημύδες και τις παλιές της πόλεις, αποκόμισα ευαισθησία, αγάπη, ενδιαφέροντα, όνειρα...

Οι άνθρωποι ακόμα ονειρεύονται μέσα απ' την τέχνη, μιλούν με την ποίηση, αγαπούν, εκφράζονται, ελπίζουν σ' ένα καλύτερο αύριο, πιο ανθρώπινο. Δύο λογοτέχνες, από εμάς, εγώ και ο καθηγητής μου του Θεάτρου και κινηματογράφου Πάνος Παναγιωτούνης με τη σύζυγό του, ξεκινήσαμε με τις αποσκευές μας γεμάτες βιβλία και ποίηση για το μεγάλο συνέδριο, που θα γινόταν στο Posnan της Πολωνίας, τρεις ώρες με το τραίνο απ' τη Βαρσοβία, στα σύνορα με το Βερολίνο.

Η συμμετοχή των απεσταλμένων μελών ήταν συγκινητική, όλοι είκαν να παρουσιάσουν κάτι ιδιαίτερο και εξαιρετικό. Η παρουσίαση, έγινε στο Πανεπιστήμιο με λαμπρή επιτυχία και κυρίως, χάρη στην επμέλεια και το συντονισμό του Έλληνα καθηγητή Πανεπιστημίου, γλωσσολόγου και Νίκου Χατζηνικολάου, μόνιμου κατοίκου του Posnan. Η Πολωνή σύζυγός του Ελισάβετ, συνέβαλε και αυτή τα μέγιστα, ιστορικός κι εκείνη στο Πανεπιστήμιο, μάζι με το γυιό τους Άρη, λογοτέχνη - εκδότη και καθηγητή της μουσικής Ακαδημίας εκεί.

Άψογη ήταν η φιλοξενία, όπου φιλοξενηθήκαμε στο ξενοδοχείο των καθηγητών του Παν/μίου μία εβδομάδα, η περιποίηση, η περιήγηση, οι εκδηλώσεις και η εκπόνηση του προγράμματος του εκεί Υπουργείου για τη λογοτεχνία εβδομάδα.

Η Πολωνία, η ποίηση, τα γράμματα και οι τέχνες

Επίσης, κατάλαβα πως για να κρατηθεί ο φλέβα της τέχνης και του πολιτισμού, πρέπει να σε εμπνέουν και οι πόλεις. Η ωραιότητα των πόλεων, η δόμηση, η τέχνη της αρχιτεκτονικής, τα δημιουργήματα των καλλιτεχνών και η διατήρηση τους και όχι ο εκσυγχρονισμός μόνον αυτών ή ο αφανισμός τους, αλλά η διατήρηση της παράδοσης.

Ο Πάνος Παναγιωτούνης με την ποιητική του συλλογή «Η Πολωνέζα» εκδόσεις στα Πολωνικά Άρη Χατζηνικολάου πίρε το α' βραβείο και τουλάχιστον καταφέραμε να φέρουμε κάτι πίσω.

Συγκαντικό ήταν το εξής:

Σε ένα διαγωνισμό ποίησης ενός σχολείου, ένα δεκατριάχρονο κοριτσάκι, αφού τελείωσε ο διαγωνισμός και βραβεύτηκαν τρία παιδιά, ήρθε κι αυτό και ζήτησε έστω και καθυστερημένα, να πει το ποίημά του, αρχίζοντας...

«Εμένα η μανούλα μου (που είχε κάσει) έρχεται κάθε μέρα και μου κτενίζει τα μαλλάκια, με διαβάζει στα μαθήματα, μου κρατά το χέρι, τη βλέπω, με χυπνά, μου λέει ιστορίες για να κοιμηθώ και με παρηγορεί καθημερινά...

Αλλίθεια τη βλέπω ξαγρυπνά.»

Μόνο, που εκείνη τη μέρα, είχε αργήσει φαίνεται να θρειτεί κι έτοι, έκασε το α' βρα-

βείο. Υπάρχει κοινωνική μέριμνα για τους φωτωκούς, κυρίως της παλιάς πόλης, με συγκέντρωση και διανομή υλικών αγαθών και βοήθειας.

H cathedral και ο μπαρόκ ρυθμός δεσπόζει μαζί με τ' αγάλματα της πλατείας, στην παλιά πόλη, όπου κάθε γλυπτό, κάθε άγαλμα έχει το νόμιμά του. Όπως και τα απεικονιζόμενα ζώα, ο κόκορας, ο σκύλος, ο κοίρος, διευκόλυναν τους ταχυδρόμους σε

εποχές παλιές, αντί αριθμών. Με τη μετάφραση ποιημάτων μου στην Πολωνική έδωσα κι εγώ το στίγμα μου στο ρομαντισμό. Έτοι ποτεύω.

Αφού αποκομίσαμε πολλές θετικές εμπειρίες και πάλι στο τραίνο για τη Βαρσοβία, όπου το μάτι σου κάνεται στο απέραντο πράσινο με τις σπουδές και τα γραφικά σπίτια πού και πού... Και στο αεροπλάνο για την Αθήνα, σκεφτόμουν πως μόνο καλά λόγια έχω να πω γι' αυτή τη χώρα, που σε προδιαθέτει με το ρομαντισμό της και σε γεμίζει με ομορφιά μέσα κι έξω σου.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

Πρώτο Βραβείο ποίησης σε Έλληνα ποιητή στο 28ο Συμπόσιο Ευρωπαϊκής ποίησης στη Πολωνίας (1-6/11/2005)

Πρώτο βραβείο ποίησης στον Έλληνα ποιητή Πάνο Ν. Παναγιωτούνη, δόθηκε στις 3 Νοέμβρη 2005, στο 28ο Συμπόσιο Ευρωπαϊκής ποίησης, για το βιβλίο του «ΠΟΛΩΝΕΖΑ», στην πολωνική γλώσσα. Με δεύτερο βραβείο τιμήθηκε Λιθουανός ποιητής, και το τρίτο βραβείο πήρε η Πολωνέζα δημοσιογράφος και ποιήτρια Καταζίνα - Γιάννα Σκλέπην, με τον τίτλο, Σαπφώ.

Η απονομή των βραβείων έγινε στην πολωνική αίθουσα του Πανεπιστημίου του Πόζναν, από κριτική Επιτροπή του Πανεπιστημίου, Καθηγούτων και ακαδημαϊκών, παρου-

σία ευρωβουλευτών και του Υφυπουργού Πολιτισμού της Πολωνίας Ταντέους Ότουλα, Πολωνών συγγραφέων, αντιπροσωπειών ευρωπαϊών ποιητών και πλήθους κόσμου.

Η τηλεόραση της Πολωνίας, το ραδιόφωνο, περιοδικά κι εφημερίδες, παρουσίασαν το έργο του βραβευμένου ποιητή και πρόβαλαν την επιληνική ποιητική προσφορά.

Την επιληνική αντιπροσωπεία αποτελούσαν, ο βραβευμένος Έλληνας ποιητής, η σύζυγός του Μαίρη Παναγιωτούνη κι η έπιληνη ποιητρια Καταζίνα - Γιάννα Σκλέπη.

«Καλωσόρισε το χάρισμα»

Τα παλαιότερα χρόνια στις κλειστές και απομονωμένες κοινωνίες, όπως το χωριό μας, οι κάτοικοι ήταν μεταξύ τους δεμένοι. Η αγάπη, η συμπαράσταση σε όλες τις εκδηλώσεις τους, σε χαρές και λύπες ήταν βασικός κανόνας της συμπεριφοράς τους με έργα και με λόγια.

Θα αναφερθώ σε μια από τις πολλές αυτές εκδηλώσεις συμμετοχής τους, όταν κάποιος χωριανός έχτιζε σπίτι.

Θυμάμαι μικρό παιδί τις αδελφές μου, με πολλές άλλες γυναίκες, τις Κυριακές Ιδίων που ευκαιρούσαν από τις δικές τους δουλειές - ευκαιρούσαν ο λόγος το λέει - φορτωμένες κουβαλούσαν αγκωνάρια για το χτίσιμο ή πλάκες για τη σκεπή, από διάφορες τοποθεσίες συνήθως από τη «χαρατσή» ή σανίδια από το δάσος ένα μικρό δωμάτιο.

Φέρνοντας στη μνήμη μου σήμερα την εικόνα των φορτωμένων γυναικών μέσα στο άγριο τοπίο την παραβάλλω με την εικόνα των γυναικών της Πίνδου φορτωμένες πυρομαχικά το 1940. Ιερός ο σκοπός και στις δύο εποχές.

Οι άνδρες μετέφεραν από το δάσος μεγάλους κορ-

μούς δέντρων μεγάλου μήκους, τα «πάτερα», για τη σκεπή και το πάτωμα.

Η μεταφορά δύσκολη μέσα από μονοπάτια και στενούς δρόμους. Τα έσερναν με χοντρό σύρμα από την άκρη με κίνδυνο να τους παρασύρουν στις κατηφόρες ή να σφηνωθούν σε κάποια στροφή.

Η ανταμοιβή ένα μεγάλο ευχαριστώ, ένα λουκούμι αν υπήρχε η τηγανίτες και ένα τσίπουρο.

Όταν με το καλό το σπίτι έφτανε στη σκεπή και είχαν στηθεί τα πάτερα, άριζαν μια Κυριακή μετά τη λειτουργία που θα έβαζαν τα «Μαντήλια».

Τι ήταν το έθιμο αυτό; Η συμμετοχή συγγενών και χωριανών για να εκφράσουν τη χαρά τους με τις ευχές τους στο νοικοκύρη. Επισκέπτονταν το σπίτι και πρόσφεραν ένα μικρό δώρο.

Έδεναν ένα σχοινί σε δύο καδρόνια με ένα φλάμπουρο με λουλούδια και ένα άσπρο μαντήλι. Εκεί κρέμανεν τα δώρα, που ήταν ένα μαντήλι κίτρινο (βλαχιότικο) ή άσπρο (βαμπακέλα), μια πετσέτα στον αργαλειό βέβαια, ένα σακούλι καραμελωτό, κάλτσες, χειρομάντηλα, πουκάμισο σπάνια και άλλα δωράκια.

Ευτυχώς οι Νεχωρίτες κράτησαν το δέσιμο αυτό και ακουμπούν ο ένας στον άλλον πιστεύοντας ότι «Μοιρασμένη χαρά διπλή χαρά, μοιρασμένη λύπη μισή λύπη, γιατί λύπη που μοιράζεται κάπως μετριάζεται».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

«Ιδώ στου χουριό» το καλοκαίρι δηλ. το Θεριστή (Ιούνιο), τον Αλωνιστή (Ιούλιο) και τον Αύγουστο, βρίσκει κανείς πολλές χάρες και χορταίνουν τα πλεμόνια τον καθαρό αέρα. Άγρια φυσική ομορφιά, λόγγους, βουνοκορφές, μονοπάτια, βρυσοπηγές δροσερές (παλιόγουρνας, Κατσαούνη Βρύση, Συκιές, Λημ'στά), ξενοισιά, γιορτές στα ξωκλήσια των Αγίων Αποστόλων, της Αγίας Παρασκευής, του Αη Γιάννη, του Αη Νικόλα, το παγκύρι της Παναγίας, τους γάμους, τα βαφτίσια, το ψάρεμα κάποτε στο Φείδαρη και Κλεινοβίτη, με γαλατσίδα, βαρειά, δυναμίτη, τη φασουλάδα και τα φρούτα του, απολαμβάνει ο παραθεριστής στο χωρίο.

Τώρα πάμε στα φρούτα του χωριού το καλοκαίρι τα παλιότερα χρόνια. Τί να πρωτοθμηθούμε απ' αυτά. Ας ξεφυλλίσουμε τη μνήμη μας.

1. Τα κεράσια. Υπήρχαν διάφορα είδη κερασιών, όπως απλά κόκκινα, Κρητικά, λαϊτσες, πετροκέρασα. Πολλές κερασιές στη Γύρφη Βρύση, στην Παλιόγουρνα, στα Καλάμια, στις Κοκκαλιάρες, στο Παλιονέχωρο, όπου υπάρχει και τοποθεσία Κερασιές, στα Καλαθέικα, στις Τσαπουρνιές, στα Πορέτσινα, στου Γιωργάκη τη Λάκκα, στις Συκιές και σε κάποιες αυλές των σπιτιών. Τα πρώτα κεράσια στο χωριό τα έφερναν από τα Καλαθέικα. Τα παιδιά τότε κρέμαγαν στ' αυτιά τους κεράσια, για σκουλαρίκια. Οι νοικοκυρές έφτιαχναν γλυκό κουταλιού από κεράσια. Βυσσινιές δεν υπήρχαν πολλές στο χωριό και τα βύσσινα ήταν λίγα, ίσα ίσα που έφτιαχναν κανένα γλυκό οι νοικοκυρές.

2. Τα κορόμπλα. Αυτά ήταν μαυροκόκκινα, άσπρα και κίτρινα. Υπήρχαν κουρομπλιές παντού στο χωριό

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΑ ΦΡΟΥΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

και σε αυλές σπιτιών και το φρούτο αυτό ήταν άφθονο. Υπήρχαν κι αγριοκουρουμπλιές, αλλά άμα γίνονταν καλά τα κορόμπλα δηλ. γούρμα, τρώγονταν από μερικούς. Για να φτάνουν τα κορόμπλα, τα κεράσια και τα μύγδαλα, τα έφταναν από κάτου, με αγκούτσα, όπως την έλεγαν.

3. Οι Μούρες. Γιόμιζε ο τόπος κι αυλές των σπιτιών από μούρες, άσπρες, κόκκινες και μαύρες. Σκαμνιές υπήρχαν πουλλές και παντού στο χωριό, ακόμη και στις αυλές των σπιτιών. Παλιότερα δεν υπήρχε σπίτι που να μην έχει σκαμνιά κι αυτό, γιατί τάιζαν τις γίδες και τ' αρνιά και, όπως λένε, καλλιέργησαν σπροτροφία κάποια εποχή. Υπάρχει και τοποθεσία στο δρόμο προς Κατσαούνη Βρύση, που λέγεται Μαυροσκαμνιές. Μερικοί χωριανοί έβγαζαν τούρο από τις μούρες.

4. Τα Βατόμουρα. Αυτά τα έβγαζαν τα βάτα, που δόξα των θεών, ήταν και είναι γεμάτο το χωριό. Όπως ανηφόριζε κανείς «σιαπάν σιαπάν» στη στράτα προς τις Μαγγάνες, τη Μούρτη Βρύση, το Πουρί, έβλεπε άφθονα βάτα, απ' οδώ κι από κει, γεμάτα βατόμουρα μαύρα, τα οποία υπάρχουν σήμερα περισσότερα. Λέγεται ότι τα βατόμουρα είναι ωφέλιμα για την υγεία των ανθρώπων.

5. Τ' απίδια δηλ. τ' αχλάδια. Υπήρχαν μερικές απιδιές και γκουρτσιές δηλ. αγραπιδιές και ρωνίσες δηλ. μεγαλύτερα απίδια. Υπάρχει τοποθεσία Γκουρτσιές, πιο πάνω από τον Κανελλάκη. Οι περ' σότερες απιδιές έκαναν απίδια κοντούλες. Η γκουρτσιά λέγεται και αγκουρτσιά.

6. Τα Κράνα. Κρανιές υ-

πήρχαν στις μαγγάνες, στις γλάβισιες και χαρατσί, στην περιοχή που κατεβαίνουμε προς του Φλώρου, Γιάνναρη, Αργύρη, Σγάγια, Τσέλιου, Καραντρίκα, Καλπουζάνη, Ζαρκαδέικα. Τα μικρά παιδιά τότε τα αρμάθιαζαν με ψιλό βελόνι και κουβαρίστρα και τα κρέμαγαν στις κρεβάτες δηλ. στα μπαλκόνια, κι εμοιαζαν οι αρμάθες από κράνα, σαν κομπολόϊα ή κολλιέ.

7. Τα Δαμάσ'να. Υπήρχαν και μερικές δαμασ'νιές, που έβγαζαν δαμάσ'να μαύρα, κίτρινα και μπεμπέκου μετά από μπόλιασμα - κέντρωμα. Τα μαύρα δαμάσ'να τα έκαναν μαρμελάδα για τα παιδιά και τα κίτρινα τα έκαναν γλυκό. Επειδή η παραγωγή από δαμάσ'να ήταν περιορισμένη, έφερνε κάποτε πότε στο χωριό και πούλαγε δαμάσ'να από την Αράχωβα ο Μπαρμπαγιάννης ο Καλο..., με τη φοράδα του.

8. Τα μύγδαλα. Γεμάτο το χωριό με μυγδαλιές και πικρομυγδαλιές, π' ανθίζανε το Γεννάρη, όπως λέγεται «Μωρή τρελλή αμυγδαλιά π' ανθίζεις το Γεννάρη». Τα παιδιά τότε είχαν ιδιαίτερη συμπάθεια, μέχρι που έτρωγαν τσάγαλα, δηλ. φρέσκα πράσινα μυγδαλα, που δεν είχαν γίνει ακόμα σκληρά για σπάσιμο. Ποιό παιδί από τα παιδιά δε θυμάται τη θεόρατη μυγδαλιά στην Πλατεία του χωριού, έως από το Τσολαΐκο μαγαζί, το οποίο δεν υπήρχε σήμερα, διότι το γκρέμισαν για να πλατύνει ο δημόσιος δρόμος, που πάει προς την Εκκλησία. Αυτή η μυγδαλιά ήταν απέναντι από το μνημείο των πεσόντων.

9. Τα σταφλάκια (όχι σταφύλια). Τα σταφλάκια αυτά είχαν μικρές, σαν φακή, κόκκινες ρογούλες, που έβγαιναν από κάτι θαμνάκια, που υπήρχαν άκρη άκρη στα κήπια, στις Συκιές, στα Καλάμια, στις Μαγγάνες κ.λ.π.

10. Οι κολοκ'θιές (δηλ. τα σπόρια). Όταν οι νοικοκυρές καθάριζαν τα κολοκύθια, για να φτιάξουν τη γνωστή νόστιμη κολοκυθόπιττα, έχεωριζαν τις κολοκ'θιές δηλ. τους σπόρους του κολοκ'θιού, τις έβαζαν σε κάνενα ταψί ή νταβά, και τις έβαζαν στα παραθύρια για να στεγνώσουν, να ξεραθούν και να τις τρώνε σαν το σημερινό πασατέμπο.

11. Τα καστραβέτσια (δηλ. τ' αγγούρακια). Μαθα πει κανείς, τα καστραβέτσια, θεωρούνται φρούτα; Ναι, στην εποχή μας την παλιά στο χωριό τα τρώγαμε για φρούτο. Μάλιστα όταν ήταν πικρά, κόβανε λίγο την κορυφή του αγγούριού και την τρίβανε στο σημείο εκείνο, για να ξεπικρίσει.

12. Τα καλαμπόκια. Τα φρέσκα καλαμπόκια, πριν στρίψουν, όπως ήταν τρυφερά, τα ξεφλούδαγαν - τα δεμπούλτσιζαν, καθάριζαν

τις μπερτσιές, τα έψηναν στα κάρβουνα καλά, τα αλάτιζαν και τα έτρωγαν. Ολοι στο χωριό, λίγο πολύ είχαν καλαμπόκια στα κηπόγιουρτα. Το απόγιομα οι ντόπιοι, καλούσαν τους παραθεριστές στα μπαλκόνια των σπιτιών τους, για να τους ψήσουν, όχι καφφέ, αλλά καλαμπόκια τρυφερά και νόστιμα.

13. Τα φρέσκα ρεβύθια. Τα ρεβύθια τα έστερναν οι νοικοκυρές στην άκρη άκρη σ' αμπέλια και στα κηπόγιουρτα. Όταν γύριζαν από τα κηπόγιουρτα οι νοικοκυρές, μάζευαν ματσάκια φρέσκα ρεβύθια και τα φίλευαν στους παραθεριστές, που έβρισκαν στο δρόμο, που πήγαιναν βόλτα, προς το Σχολείο, την Παναγιά, την παλιόγουρνα και στη βρύση του Κατσαούνη. Οι παλιότεροι θα θυμούνται τη θειά Γιάνναινα (Τσαρτσαλοάνναινα), που ερχόταν από τις κοκκαλιάρες και φίλευε ματσάκια φρέσκα ρεβύθια στους παραθεριστές που αντάμωνε στο δρόμο της και τόση ήταν η χαρά της, που ζήταγε κι όλας να τους «φ'λήσει» στο μάγουλο. Το ίδιο φίλευαν κι άλλες χωριανές.

14. Τα καρύδια. Μιλάμε για φρέσκα καρύδια, τα πράσινα, πριν γίνουν κι ανοίξουν τις φλούδες και τα τινάξουν με το λούρο και τα μάσουν. Ξεφλούδαγαν το πράσινο περιβλήμα, έσπαγαν το σκληρό τοσόφλι κι έ-

τρωγαν το τρυφερό σούμπρο, δηλ. την ψύχα. Όταν καθάριζαν τα καρύδια από το απέξω, μαύριζαν τα χέρια.

15. Τα Σύκα, τα σταφύλια, τα ροίδια, γίνονταν το μήνα Σεπτέμβριο, το λεγόμενο Τρυγητή. Καλοσκέραγαν κανένα σύκο ή σταφύλι τ' Αη Γιαννιού από τα Καλαθέικα. Πρώιμα σύκα έτρωγαν τον Ιούλιο καλλιέργειας Κ. Βλάχου. Τα ροίδια τάπιαν το Οχτώβρης.

16. Στην κορφή των γαιδουράγκαθων έβγαινε τα καλοκαίρια ένα άσπρο υγρό σαν μαστίχα, το οποίο μάζευαν τα παιδιά τότε και το ματσαλάγανε για μαστίχα.

17. Τα μήλα. Τα μήλα ήταν λιγοστά, αφρόμπαλα, ξυνόμπλα, και Γκόλντεν ντελίσιους καλλιέργειας Κ. Βλάχου. Τα ξ' νόμπλα τα έβαζαν οι παλιοί μέσα στο στάρι, που είχαν στα κασόνια, για να γίνουν το χ'μώνα. Τα κάστανα γίνονταν τελευταία τον Οκτώβρη. Δεν ξέρω τι γνώμη έχει «ου ένας κι ού άλλος» εγώ πιστεύω ότι τα καλούδια του χωριού το καλοκαίρι είναι «πουλά» και τα δίνει, σε όλα τα παιδιά του, που το επισκέφτονται.

«Αϊ σύρι» στο χωριό το καλοκαίρι Νεχωρίτη, όπου κι αν ζεις, για να καλοπορέψεις μερικές μέρες. Η καρδιά των παλιότερων είναι αλήθεια ότι φ'λετράει, για να παένει στο χωριό κάθε καλοκαίρι.

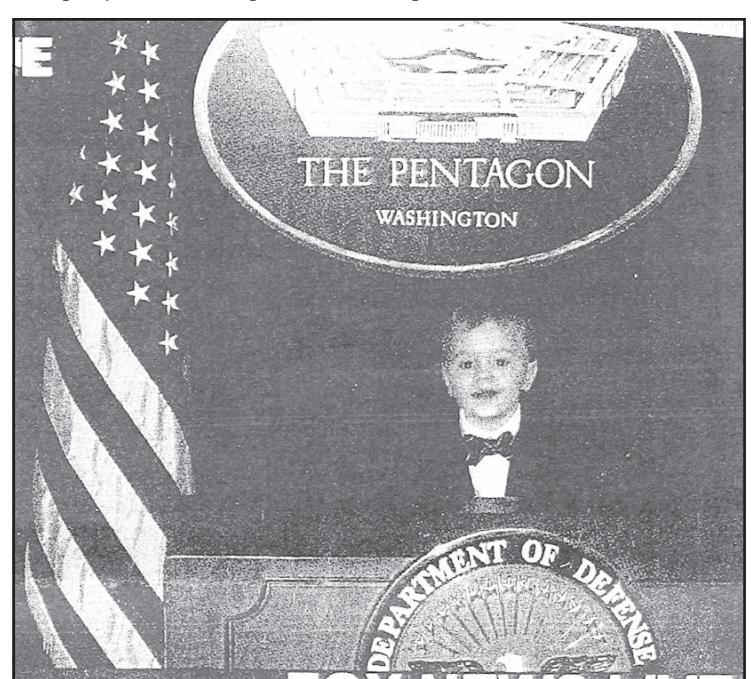
Το χωριό «καρτιράει» όλους τους απανταχού της γης Νεχωρίτες.

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Από το Πληροφοριακό Δελτίο των Απανταχού Ρουμελιωτών «Ο ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ» αναδημοσιεύουμε:

Ο Ράμσφιλτ υπουργός Εθνικής Άμυνας Αμερικής, για να αποφεύγει τις δυσάρεστες ε-

μαρώσουμε και πρόεδρον της κρατικής Αμερικανικής Δημοκρατίας.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Κατάθεση στεφάνου στο Μνημείο Πεσόντων.

Γιορτάστηκε και φέτος στο Χωριό μας η 28η Οκτωβρίου.

Μετά τη θεία λειτουργία έγινε δοξολογία και στη συνέχεια ο παπα-Νίκος ακολούθων μενος από όλο το εκκλησίασμα και με σημαιοφόρους τα αδέλφια Γιώργο και Γιάννη Λούπας έφεραν

στο μνημείο των πεσόντων, όπου έψαλε τρισάγιο "υπέρ αναπαύσεως των ευκλεώς αγωνισαμένων και ηρωικώς πεσόντων εν τοις ιεροίς ημών αγώστι".

Στεφάνι κατέθεσε εκ μέρους του Τοπικού Συμβουλίου ο Νικόλαος Λούπας (απουσίας η πρόεδρος) και

εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου ο Πρόεδρός του Κώστας Γ. Φούρλας. Εψάλη ο Εθνικός Ύμνος από όλους τους παρευρισκομένους, που εφέτος ήταν αρκετοί, λόγω της αργίας (Παρασκευή) και του πολύ καλού καιρού.

Και του Χρόνου.

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΝΕΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
λειώδη αυτή Γέφυρα.

Μετά απ' αυτό, το Πούλμαν και Πατρινοί κατευθύνθηκαν στη Ναύπακτο και στάθμευσαν στη θέση Γρίμποβι, (σύμφωνα με το πρόγραμμα) σε μια ωραία χεινοπωρινή παραλία, με χεινοπωρινά χρώματα, ήσυχη θάλασσα, σε κάποιο Κέντρο για καφέ, αναψυκτικά και ουζάκια, ό,τι τράβαγε η ψυχή του καθένα εκείνη την ώρα.

Από κει και ύστερα από κά-

μποσή ώρα, το Πούλμαν και όλη την άλλη Νεχωρίτικη παρέα, έφθασε στο Κέντρο του Ανταμώματος. Εκεί έσμιξαν οι Νεχωρίτες του Χωριού, της Πάτρας, του Αγρινίου, της Λαμίας, του Μεσολογγίου, του Αγίου Κωνσταντίνου και της Ναυπάκτου.

Με την καθοδήγηση ορισμένων μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου, κάθισαν στα στρωμένα τραπέζια του Κέντρου, παρέες, παρέες, συγγενείς, φίλοι όλοι οι

Νεχωρίτες. Ακολούθησε ένα περιποιημένο και ποικίλο σερβίρισμα από τα γκαρσόνια του Κέντρου.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κ. Γ. Φούρλας, καλωσόρισε τους προσελθόντας, τους ευχαρίστησε για τη συμμετοχή τους και ευχήθηκε καλή διασκέδαση. Επίσης ευχαρίστησε τη Φλώρα και το Δημήτρη Βίτσα για τη βοήθειά τους στην οργάνωση αυτής της εκδήλωσης. Στη συνέχεια απήγινε χαιρετισμό (δημοσιεύεται σε άλλη στήλη) ο παπα-Νίκος και ευλόγησε το φαγητό.

Η ορχήστρα του γνωστού πλέον κλαρινίστα Παναγιώτη Κοτρώτσου, σκόρπισε παραδοσιακούς μουσικούς ήχους τραπεζιού και αργότερα άρχισε τα χορευτικά τραγούδια. Το Συμβούλιο με τον κ. Αλ. Φλώρο, άρχινε το χόρο και συνέχισαν οι υπόλοιποι Νεχωρίτες, μερακλήδες και απλοί χορευτάδες. Διασκέδασαν με όρεξη οι Νεχωρίτες σ' αυτό το αντάμωμα, μέχρι τις 6 το απόγευμα οπότε "κοπίκι" εκεί η εκδήλωση και όλοι αναχώρησαν για τα κονάκια τους και τους τόπους απ' όπου ήθαν. Η εκδήλωση αυτή είχε κάτι το ξεχωριστό, το πολύ φιλικό, το Νεχωρίτικο.

Καλά "πουρέψαμε" όσοι πήγαμε και όποιος δεν ήρθε σύγουρα έκασε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο προγραμμάτισε και οργάνωσε πολύ καλά αυτή την εκδήλωση που έκανε ο Σύλλογος για πρώτη φορά εκτός Αθηνών και θα δώσει κι άλλες ευκαιρίες για τέτοια ανταμώματα αξέχαστα.

Καλή αντάμωση Νεχωρίτες και πάντα τέτοια, περιφερειακά ανταμώματα.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ...

Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου. Ήμερα επιστροφής από το διμήνιο ταξίδι μας στην Αμερική. Είμαστε στη μέση της αεροπορικής πτήσης. Με δυσκολία σέρνω το χέρι μου πάνω στ' άψυχο χαρτί για να αποτυπώσω σ' αυτό κάποιες σκέψεις και συναισθήματα.

Για μας αυτό το ταξίδι ήταν πλούτος ψυχής!

Όλες τις μέρες νιώθαμε χαρά και συγκίνηση αφού η καρδιά κάθε ξενιτεμένου Νεχωρίτη που συναντούσαμε χτυπούσε δυνατά. Όλοι καλόκαρδα μας υποδέχτηκαν μας φιλοξένησαν και μας αγάπησαν. Στις 20 Νοεμβρίου στο εστιατόριο του Γιάννη Μπαλαφούτα, με ομόφωνη απόφαση του Συλλόγου έγινε για μένα και τη σύζυγό μου τιμητική εκδήλωση -τραπέζι άγαπης- μέσα σε κλίμα Νεχωρίτικης φιλοξενίας.

Είχα την ευκαιρία να παραστώ σε συνεδρίαση του Συλλόγου. Κύριο μέλημά τους κι έγνοια τους ήταν τα προβλήματα του χωριού. Μέσα στις συζητήσεις τους έβγαινε ο πόνος τους για την εγκατάλειψη του δρόμου προς Ψηλό Σταυρό ποτισμένου με δικό τους αίμα και ίδρωτα, την αδιαφορία των υπευθύνων για το κομμάτι του δρόμου που μπαίνουμε στο χωριό, τη θέληση για την αποκατάσταση στο εξωκλήσι των Αγίων Αποστόλων, την επάρκεια του πόσιμου νερού και τη διαβίωση των κατοίκων του χωριού τους χειμερινούς μήνες.

Με το θάρρος της γνώμης και από προσωπικά βιώματα τολμώ να κάνω κάποιες διαπιστώσεις:

Οι ξενιτεμένοι Νεχωρίτες -Είναι καταξιωμένοι επαγγελματίες στο χώρο των επιχειρήσεων κι έχουν ξεχωρίσει από άλλους λαούς.

-Έχουν διακριθεί και στο

χώρο των επιστημών με λαμπρούς επιστήμονες και πολλές νέες και νέους να φοιτούν στα καλύτερα Πανεπιστήμια.

-Έχουν άριστες διαπροσωπικές σχέσεις, συνεργασία και αγάπη. Συντρέχουν σε όλες τις εκδηλώσεις χαράς και λύπης.

-Διατηρούν με συγκινητικό τρόπο τα ήθη και έθιμα τους και τις παραδόσεις στη δεύτερη πατρίδα τους και προσπαθούν να τα μεταφέρουν στη δεύτερη γενιά στα παιδιά τους. Εδώ θα ήθελα να συγχαρώ τα παιδιά προσωπικά, γιατί συνεχίζουν την παράδοση. Ξεχωρίζουν τα Νεχωριτόπουλα στην Αμερική με το ήθος τους, και τις επιδόσεις τους στα γράμματα. Χορεύουν θαυμάσια ελληνικούς χορούς και τραγουδούν τα ελληνικά τραγούδια. Μπράβο τους !

-Ο Σύλλογος ξεχωρίζει από όλους τους Συλλόγους στην Αμερική. Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλα τα μέλη και ιδιαίτερα στον άξιο Πρόεδρο τους που χρόνια τώρα αγωνίζεται σαν ακούραστος εργάτης.

Αισθάνομα την υποχρέωση να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μας.

-Προς τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ/κού Συμβουλίου του Συλλόγου για την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε προς τιμή μας.

-Προς τα αδέλφια μας κατά κύριο λόγο, συγγενείς και φίλους για τη φιλοξενία τους και την ΑΓΑΠΗ τους.

Ευχόμαστε ολόψυχα σε όλους:

Καλές γιορτές !

Υγεία ατομική,

οικογενειακή ευτυχία και Στο Σύλλογο ευδόμωση και πραγμάτωση των σκοπών του.

Ελένη & Αντώνης Μασγάλας

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΑΠΑ-ΝΙΚΟΥ ΣΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Αγαπητοί μου χωριανοί

Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος και ενθουσιασμένος, γιατί αυτή την όμορφη στιγμή είμαι ανάμεσα και μαζί με τους παρεπιδημούντες ενορίτες μου και αγαπητούς μου χωριανούς.

Η ωραία μας αυτή και σημαντική μας εκδήλωση, αυτήν την εκδήλωση και όλη την προσφεύγοντας με μεγάλη επιτυχία και η υπόσχεση και αποχρέωση όλων μας είναι να συνεχίσουμε τέτοιους είδους εκδηλώσεις και ανταμώσεις.

Θέλω προσωπικά να συγχαρώ αυτούς που σκέφτηκαν και οργάνωσαν και πραγματοποίησαν την όμορφη αυτή εκδήλωση μας, όπως επίσης και όλους όσους συμμετέχουν και είναι εδώ σήμερα, και να ευχηθώ σε όλους υγεία και προκοπή οικογενειακή και προσωπική και ο κάθε απανταχού ευρισκόμενος Νεχωρίτης να είναι περήφανος, γιατί είναι Νεχωρίτης.

Συγχαρητήρια στο Σύλλογο μας και καλή διασκέδαση.

Σας ευχαριστώ πολύ

Ο Δήμαρχος Πλατάνου εύχεται σε όλους τους Νεχωρίτες Χαρούμενα Χριστούγεννα Ειρηνικό και Δημιουργικό το 2006.